

HUNSFOSPOSTEN

AGENTENE VÅRE

The Northern Paper Co., Ltd.

ble stiftet i mars 1902 av avdøde direktør G. A. Svensen og feiret således i fjor sitt 50 års jubileum. Direktør Svensen var på den tid disponert for Randsfjord Træmasse- & Papirfabrik A/S, og firmaet begynte sin virksomhet som agentur for denne fabrikk. I noen år hadde det også salget av greaseproof for Katfos Fabrikker A/S, inntil Svensen bygget sin egen fabrikk i 1905—06, Drammen Paper Mills A/S, hvor en greaseproof-maskin også ble installert.

The Northern Paper Co. har kun representert skandinaviske fabrikker og har i dag følgende norske agenturer: *Hunfos Fabrikker* i finpapir for England, *Vestfos Cellulosefabrik A/S*, *A/S Star Paper Mill* og *Herre Fabrikker A/S* for Great Britain og Eire. Dessuten har firmaet et par svenske agenturer.

I 1917 solgte direktør Svensen N. P. C. til Sigurd Skreuder, som siden har drevet firmaet. Store forandringer har funnet sted i denne lange tid, blant annet har firmaet gjennomlevet 2 verdenskriger, og skjønt vanskelighetene har vært mange, har det greid å holde det gående uten avbrytelser.

Ser en tilbake i tiden, så har forholdene endret seg betraktelig i enhver henseende, ikke minst hva pengeverdien angår. Det kan således nevnes at da firmaet startet i 1902 var kontorleien for 300 kvadratfot kr. 1200 pr. år. I dag har det med sine Manchester-kontorer 2000 kvadratfot og betaler en leie på kr. 40 000. En god stenograf

S. A. Skreuder.

betaltes i gamle dager med kr. 20 til kr. 30 om uken, mot i dag kr. 150.

Handelsreisende i hine dager før den første verdenskrig brukte som befordringsmiddel først hestebusser inntil bensinbussen kom, og jernbane når landdistriktene skulle besøkes. Nå bruker man i alminnelighet bilen som bevirker at en reisende kan gjøre flere manns arbeid sammenliknet med før.

Under den siste verdenskrig så det til å begynne med ut som om firmaet måtte stenge sine dører, da jo all skandinavisk import opphørte. Men heldigvis stilte de engelske papirfabrikker seg meget vennlige og hjelpsomme og ga firmaet all mulig støtte. Ved å omlegge virksomheten til engros handel gikk forretningen bra. Personalet kunne beholdes med full lønn,

som også betaltes til dem som gikk inn i de væpnede styrker.

Firmaets kontorer ble rammet av bomber 4 ganger. 2 ganger ble kontorbygningen jevnet med jorden, og arkiv med bøker og innbo gikk naturligvis tapt. Siden 1943 har det holdt til i de nåværende lokaler i 31 Budge Row, som bare hadde en mindre bombeeksplosjon, da 2 av veggene falt sammen.

På det verste hadde firmaet intet bosted, skjønt dette varte bare i en uke eller to. Man samledes da på gaten i skyggen av den eldgamle St. Pauls Katedralen, som sto uskadt blant ruinene rundt omkring. Posten ble åpnet der på gaten, og brevene fikk man skrevet på en lånt skrivemaskin.

En gammel forretningsvenn, som var meget religiøs, sa alltid om St. Pauls Katedralen der den sto uskadd: «Dette er et tegn fra Gud at Hans hus står uberørt, mens så mange bygninger rundt omkring ligger i grus.»

Firmaets ledende personale.

Sigurd Arne Skreuder, som er 64 år, var først ansatt på Drammen Paper Mills, hvor han var kontorsjef i årene 1912—1914. Han kom til N. P. C. i London i 1914, kjøpte firmaet i 1917 og har således arbeidet der i alt i 39 år. Han er ridder av St. Olav, 1ste klasse.

Neil Erik Skreuder, som er Sigurd Skreuders eneste gjenlevende sønn (hans eldste sønn falt som bombeflyver over Tyskland i 1942) var først bestemt for den akademiske bane. Han tok eksamen i

N. E. Skreuder.

matematikk med præceteris ved Cambridge universitet, men gikk så under krigen inn i den engelske marine som radar-offiser. Han tjenestegjorde det meste av tiden i Middelhavet på flåtens flaggskip og var med i aksjonen mot den samlede italienske flåte, da engelskmennene under en kunstig røksky skar seg gjennom fiendens flåte og satte italienerne på flukt. For sin innsats da ble han dekorert.

Da krigen var over, ble det bestemt at han skulde gå inn i sin fars forretning. Han fikk den nødvendige merkantile utdannelse, praktiserte så i engelske og skandinaviske fabrikker som maskingutt på dag- og nattskift, og har i de siste 3 år arbeidet som direktør i firmaet.

John Cole er firmaets nyeste direktør. Han er født i Lancashire. Under krigen var han flyoffiser, og var før han kom til N. P. C. assistent for papirmesteren hos Robert Fletcher & Son, som er berømt for sin produksjon av Tissue, Condenserpapir m. m. Cole bestyrer nå Manchester-kontoret.

John Cole.

Jeg blir alltid hos deg.
— For meg er det godt å holde meg nær til Gud.
Salme 73, 23 og 28.

Asaf har hatt det vondt. Kanskje det har vart lenge. Det har iallfall blitt verre og verre. «Mitt hjerte var bittert og det stakk i mine nyrer.»

Hva var det som var så galt? Jo, han ble opptatt med å se på hvor godt andre hadde det, og hvor godt andre ble behandlet, mens han selv hadde så meget å bære av lidelser og vanskeligheter. Han ble behandlet så urettferdig i forhold til andre. Han fortjente det bedre, andre verre.

Kan hende vi kjenner oss igjen i Asaf. — Den som hadde så bra hus og så fine møbler som de. Så fortjeneste. Så mange penger. Så lite skatt. Kanhende til og med: Så bra en kone eller mann. Så lite motgang og vanskeligheter osv. — Stakkars Asaf — og stakkars alle dem som er opptatt på samme måte. Det blir alltid et bittert hjerte som lønn — og det er vondt. Det fører bort fra Gud, og nærmere og nærmere evig ulykke. Hvordan kom så Asaf ut av dette og kunne si: «For meg er det godt.» Han fikk et møte med Gud. Da fikk han se alt i det rette lys. Han ble bare en fattig synder som fortjente straff. Men han fikk og se at Gud handler ikke med oss etter våre synder, men tilgir syndene våre for å ha oss i sin nærhet og gjøre alle ting vel for oss.

Kom da til Jesus ærlig og oppriktig hvem du er og hvordan du er, og du skal finne at hos Jesus trives din sjel så usigelig vel, så du sier med Asaf: «Jeg blir alltid hos deg. — For meg er det godt å holde meg nær til Gud.»

«Nærmere o Jesus Krist til deg! Nærmere hva enn det koster meg! Nærmere til deg om veien bær gjennom nattens dype skygger her! Hva du tage må det Herre tag. Nærmere til deg blott dag for dag»

O. S.

Halvårsmøte.

Halvårsmøte i Hunsfos Arbeiderforening ble avholdt søndag 23. august kl. 10 i spisesalen.

Formannen åpnet møtet med å ønske medlemmene velkommen.

Den oppsatte dagsorden ble opplest og godkjent.

Beretning og protokoll ble opplest og godtatt uten merknad.

Forslag om forlengelse av tiden for hjelpekassens bidrag til å gjelde i 12 måneder ble enst. vedtatt.

Forespørsel var kommet fra Selvik fagforening om salg av lodder, og fra Norsk Forening Til Krefstens Bekjempelse om vår forening er villig til å selge lodder i igangsatt lotteri. Det ble enst. vedtatt at styret tar seg av dette på beste måte.

Endel bevilgningssaker ble behandlet og godkjent.

Valg: Nestformann: Gustav Kile, ny. Kasserer: Trygve Larsen. Styremedlemmer: Sigurd Neset, ny, Arthur Bjelle, Ruth Homme, ny, Anders Egeland, ny. Styremedlemmer til Hunsfosheimen: Josefine Homme, Arnold Beurling, Valdemar Sagen, ny.

Sokr.

Hunsfosheimen.

Da det viser seg at det er noen som reiser til Hunsfosheimen på kortere eller lengere dagsturer uten å melde av og da også uten å betale til vakthavende, må vi be om at alle retter seg etter de lover og regler som er satt opp for bruken av heimen.

På de to broer på veien bort til heimen er der nå satt opp to grinner, en på hver bro, forlangt av grunneieren. Disse kan bli stengt spesielt av den grunn at det er privat vei, og nøklene blir å få av vakthavende.

Av enkelte har det vært mindre god rengjøring på soverommene både med vasking og lufting av rommene og lufting av klær.

Sluttete selskaper må være oppmerksom på at de skal vaske alt på en skikkelig måte.

Til slutt: Følg alltid Hunsfosheimens lover og regler når heimen besøkes.

Styret.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av:

Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Edv. Tobiassen

Trykt hos

Edgar Høgfældt A.s, Kristiansand S.
på Hunfos' Satinert trefritt trykk 110 gr.

Personalia

Vi gratulerer:

50 år:

Fru Elna Bergkvist, 19. sept.
Andreas Eidet, limkoker, 22.
september.
Ferdinand Lie, hollenderiet, 22.
september.
Jørgen Knutsen, renseriet, 23.
september.
Tønnes Tønnessen, materialla-
geret, 27. september.

65 år:

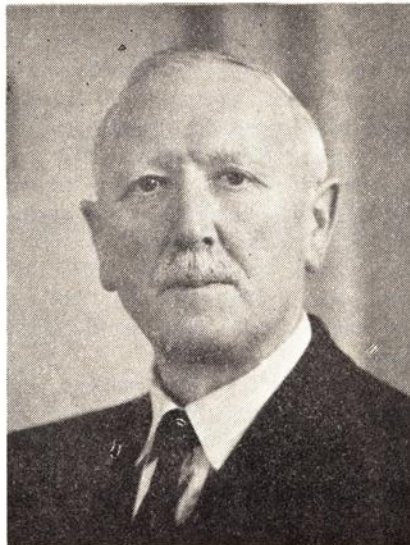
Karl Bårdsen, Venneslafjorden,
24. september.

75 år.

Den 15. september fyller for-
mann H. P. Jensen 75 år. Da
tyskerne den 9. april 1940 gjorde
landgang i Norge var det akkurat
25 år siden Jensen med sine søn-
ner kom fra Danmark og «erobret»
Hunfos. Sønnene var ikke fullt
kampdyktige enda, men det skulle
ikke vare lenge før 3 av dem var
i full sving på fabrikken. Ifjor ble
de sammen med sin far dekorert
med Norges Vels medalje.

H. P. Jensen så dagens lys på
et sted som heter Spjellerup et
par mils vei fra Næstved på Sjæl-
land. Utfartstrangen må ha ligget
i blodet på ham, for bare 2 år gam-
mel flyttet han til Næstved, og
der slet han skolebenken. Faren
var papirmann, men gutten ble satt
i møllerlære. Hans første arbeids-
plass var en vindmølle, men senere
ble det dampmølle. I 4 år var han
møller, og allerede etter ett år var
han svend.

Visse forhold gjorde at Jensen
kom til å gå over i sin fars fot-

spor. Etter å ha avtjent verne-
plikten, begynte han i 1897 på
Maglemølle Papirfabrik. Her ar-
beidet han en tid under direktør
Hjorth som i 1913 ble direktør
på Hunfos. Hjorth tilbød ham
stilling som maskinfører, og i 1915
kom da Jensen hit omtrent sam-
tidig med en rekke andre dansker.
Endel av dem ble boende på Dan-
skehaugen, derav navnet.

Det var som maskinfører på den
første maskin III Jensen begynte.
I en samtale vi hadde med ham
forleden forteller han at maskinen
var under montering da han kom,
og han ble således med under
igangsettingen.

Da fabrikken i 1917 gikk over
til 8 timers skift, ble han skiftfor-
mann. De to andre formenn var
Carl Beurling, som var svensk, og
Kristian Olsen, som var norsk. —
Formennene hadde alle 3 maski-
nene å passe, og dessuten lå sli-
periet med tilhørende avdelinger
under deres virkefelt, så det mang-
let ikke på arbeid.

Det var i det hele tatt en van-
skelig tid. Fabrikken var inne i
en anleggsperiode. Det ble stadig
avertert etter folk, og mange slags
folk kom og gikk. Politivakt måtte
man f. eks. ha når lønningene ble
utbetalt. Som et forøvrig morsomt
eksempel nevner Jensen et tilfelle
med en mann som kom og søkte
om arbeid. På den ene foten hadde
han en kalosje og på den andre
foten en sigarkasse! Mannen fikk
både jobb og skikkelige sko på
bena.

Om de gamle papirmaskiner,
som få på Hunfos har kunnet så

ut og inn som Jensen, og om pa-
piret som ble kjørt på dem, kunne
han sikkert fortelle en masse, men
det ville føre for langt å ta med
her. Vi skal bare nevne at de kvali-
teter som ble kjørt tidligere var ve-
sentlig avisepapir og vanlig trehol-
dig trykkpapir med høyden 30—40
% cellulose. Først etter siste krig
var det man begynte å kjøre finere
kvaliteter. Farvekjøringer hadde
man også, og småklatrer på ¼—½
tonn av en farve var ingen sjel-
denhet. Slike småposter ble det
imidlertid slutt med da maskin II
fikk større fart.

I 1948 gikk Jensen av på pen-
sjon. Før han sluttet hadde han
i lang tid vært papirmesterens
høyre hånd og stedfortreder. Og-
så etter at han var gått inn i pen-
sjonistenes rekke la fabrikken be-
slag på ham, og hele 4 ganger ble
han tilkalt for kortere eller len-
gere tid for å vikariere enten som
papirmester eller skiftformann.

Som formann var Jensen en ver-
dig representant for sin stand. Han
er i besittelse av nettopp de egen-
skaper en arbeidsleder bør ha —
handlekraft, sikkerhet og evnen til
å dømme klart og rettferdig. —
Mangen kraftig overhaling har
han kunnet gi, men aldri har det
ført til uvenskap. «Det var dog
ikke alltid så lett å være formann.
En formann må være som en slags
guttaperkamann. Han må kunne
trekkes til begge sider, og skal
helst ikke støte noen på tærne,
men det gikk rett godt,» sier han
selv med et lunt glimt i øyet.

Jensen synes han har hatt det
godt på Hunfos, og har slett ikke
«vært kjed av å være her». Bare
én gang har han for alvor tenkt
på å flytte tilbake til Danmark.
Det var da han for mange år si-
den ble tilbudt en bedre betalt stil-
ling dernede. Han var kommet så
langt at han hadde bedt lensman-
nen ordne med auksjon for seg;
men da fikk daværende direktør
rede på det og fikk forpurret det
hele.

Sitt arbeid utenom fabrikken vil
Jensen ikke snakke om, men vi vet
at han har nedlagt et stort arbeid
for bygdens samvirkeforbund, som han
var en av stifterne av. I ca. 25 år
satt han som styremedlem, hvorav
ca. 20 år som formann. Kommunale
tillitsverv har han ikke kunnet ha,
da han ikke har løst norsk borger-
skap, men formann i styret for en

Fotball

Hunfos I—Kristiansand; kommune 0—3.

Høstseriens første kamp ble spilt 17/8 på lille Stadion i Kristiansand hvor Kommunen seiret fortjent 3—0 over Hunfos 1.-lag. Seieren var i største laget. Et resultat på 3—2 hadde vært passende etter spillets målsjanser. Hunfos manglet tre av sine faste 1.-lags spillere. Dette samt den korte banen får vel ta en broderpart av skylden for det dårlige resultat.

Kommunen er et velspilt lag med mange kvikke og farlige spillere. Spillet

privat middelskole har han vært og dessuten var han en tid formann i tilsynet for den tidligere Felles Brugsskole. Han fikk da tatt opp den danske skikk med å arrangere juletreffester for skolebarna. Han stilte stuen sin til disposisjon for festkomiteén. Ofte ble den ryddet 2—3 uker før jul for at komiteén kunne gå i gang med forberedelsene. Julepynt skulle lages og hvert barn skulle ha opptil 3 kurver med juleknask samt en papirparaply eller hatt. Det var ikke fritt for at det fløt i stuen på Danskehaugen da.

I temmelig mange år sto Jensen i spissen for disse festene, som det sikkert lenge vil gå frasagn om i Vennesla. Det store og uegennyttige arbeid han og fru nedla da, var mer et utslag av deres kjærlighet til barna enn et ønske om å opprettholde en dansk skikk.

Ellers har Jensen vært en stor elsker av sjølivet om sommeren. Han var en av de første i Vennesla som dro til Ålefjær og fikk seg båt og hus.

Alderen og de mange år på skiftarbeid synes ikke å ha tatt på Jensen. Han kunne sikkert enda gå inn som skiftformann, men nå har han sagt definitivt stopp.

Vi sender jubilanten våre beste lykkønskninger i anledning av 75 årsdagen.

e. t.

begynte famlende for begge lag, men etter 4—5 min. ble det mer ro over guttene. Noen ordentlig fotball ble det imidlertid ikke gjennom hele kampen. Dertil var banen for liten.

Kommunen fikk sitt første mål i det 18. min. ved Zacho, som skjøt en lang ball kloss under stangen. I andre omgang gikk K. Øyslebø gjennom forsvaret og skjøt. Omdal halvklaret og Øyslebø fikk skutt igjen i spiss vinkel og i mål tett ved stanga. Tredje mål var O. Justvik mester for.

Hunfos hadde flere opplagte målsjanser, men intet lyktes. Når hele målet er åpent uten målmann, og ballen går utenfor fra 8—10 meters hold, så må en si at det er å sløse med sjansene.

Ref.

Intet mishager gudene som overmot.
Strindberg.

Ålborgkampene.

Vest-Agder bedriftsidretts-kretslag som var i Aalborg i denne måned og spilte mot Aalborg Firmsports A-lag og B-lag, tapte begge kampene. Før hjemreisen var de norske spillerne danskernes gjester ved en hyggelig fest i danskernes klubblokale. Hver nordmann fikk en skje til minne om besøket. Ingen fra Hunfos var med på turen.

Union Corporation Ltd. bygger nå en ny papirfabrikk, Tugela Mills, ved Madeni, 10 mil fra Durban i Sør-Afrika. Produksjonen oppgis til litt over 150 tonn i døgnet, vesentlig pakkpapiir. Maskinene er bestilt i Sverige og Norge. Anleggsomkostningene anslås til 70 mill. kr. — hvorav 55 mill. kr. for fabrikk med maskiner.

Pepper(mynte)oppgave — premiekryssord-rebus

Hvem er oppgaven myntet på — og hva forteller den deg?

Løsning må være redaksjonen i hende innen 17. september. Med løsningen må også følge et utdrag av oppgavens viktigste innhold. For beste løsning gir vi

en bok. Hvis det blir flere like gode løsninger, vil vinneren bli tatt ut ved loddtrekning.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.	11.	12.	13.	
14.											15.		
			16.			17.		18.			19.		
20.		21.						22.				23.	
		24.			25.	26.		27.				28.	29.
		30.						31.			32.	33.	
34.	35.					36.	37.				38.		39.
			40.			41.				42.	43.		
44.		45.									46.		
47.						48.				49.			50.

Vannrett.

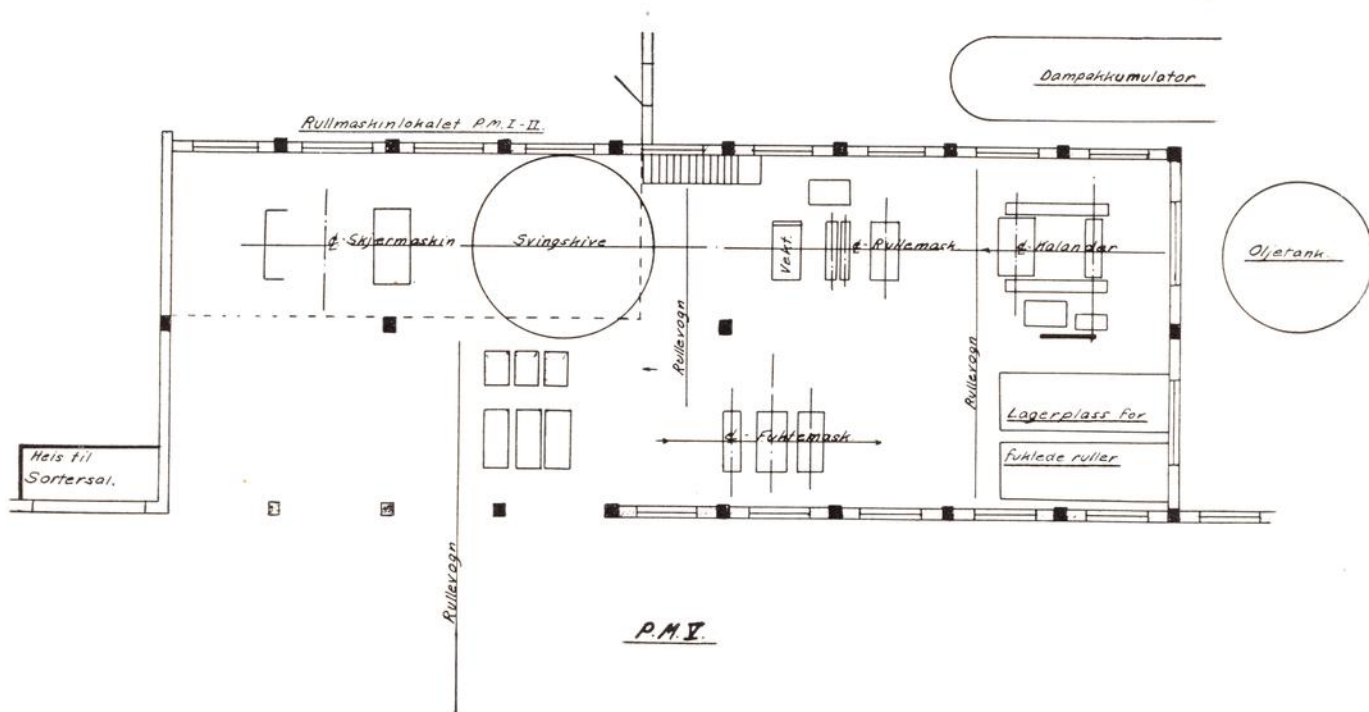
- Yrkestitel.
- Pepper alder.
- Arbeidsstedet.
- Tidsavsnitt.
- To like.
- Emil Svensen.
- Karakter.
- Georg.
- Jentenavn (klengenavn).
- Ordenstall.
- Bygd på Østlandet.
- Fisk.
- Tall.
- Gresk bokstav.
- flaske.
- På båten.
- To.
- Godt for halsen.
- Plass i Cirkus.

Loddrett.

- For god glid.
- Svar ord.
- Initialene på kjent diskroller.
- Humoristisk.
- Opphisset.
- Hva (dialekt).
- Spise.
- Farve.
- Papirsart.
- Hersk.

11. Artikkel.

- Blaut.
- Presens av å være.
- Stasjon.
- Veldig.
- Initialene til redaktøren.
- Nynorsk pronomen.
- Fiskeuttrykk.
- Kald.
- Ikke leskedrikk.
- Fiskeredskap.
- Alene.
- Kvinnenavn.
- Elv i Norge.
- Sanglek.
- Veg.
- Agn.
- Kjøkkenredskap.
- I bokføringen.

LITT OM DEN NYE KALANDEREN

Det ble ikke lang pause i utvidelsene på Hunsfos. For ikke lenge siden sto det nye fyrhuset ferdig til bruk, og ikke før er cellulosekoker nr. 3 tatt i bruk, før man er i gang med bygningen som skal romme den nye kalanderen.

Vi har henvendt oss til overingeniør Helge Knobel og fått endel opplysninger om nyanlegget og skal her gi en liten orientering om dette.

Den nye kalanderen skal tilhøre P.M. V., men skal også stå til disposisjon for de andre papirmaskinene. Den vil om nødvendig også bli benyttet til etterglitting av M.G. papiret fra P.M. III & IV.

Før vi går videre med å omtale selve maskineriet, skal vi nevne litt om bygningen som nå er under oppførelse. Gulvet som kalanderen skal stå på, blir i samme høyde som maskinhallen for P.M. V, og som det vil sees av tegningen ovenfor, vil endel av veggen inn til P.M. V bli fjernet. Det nye gulvarealet blir 540 m², heri inn-

befattet ca. 50 m² som er tatt av rullemaskinsalen for P.M. I & II. Den prikkete linjen på tegningen angir de gamle veggene her. Kjelleren under kalanderen skal i sin helhet tilhøre de gamle maskiner.

Kalanderen vil få en arbeidsbredde tilsvarende et renskåret papir av 220 cms. bane. Når rullene fra papirmaskinen er delt, vil papiret først bli ført gjennom en fuktemaskin, hvor fuktingen vil foregå etter samme prinsipp som for kalanderen for P.M. I & II. Som fuktesylindere skal benyttes en kassert tørkesylindere fra P.M. II. Forøvrig er ny drift bestilt og blir som vanlig for våre rullemaskiner.

Når papiret har passert fuktemaskinen, vil det bli lagret noen timer før det blir kjørt gjennom kalanderen.

Kalanderen, som blir av hypermoderne utførelse, vil få 14 valser (de gamle har 12), og driften blir på bunnvalsen. Maksimumshastigheten blir 400 løp.meter pr. min. Kalanderen vil bli utstyrt med et elektrisk øye som vil bevirke at den

stopper i samme øyeblikk som papirbanen ryker. En annen stor fordel er at den på baksiden blir utstyrt med en automatisk heisstol for dem som skal tre papiret mellom valsene. Heisen vil spenne over hele kalanderenens bredde og farten blir synkron med kalanderenens hastighet. Det vil altså ikke bli noen stiger å klatre i for dem som skal betjene maskinen.

Når papiret er glittet, vil det gå videre til rullemaskinen og eventuelt skjæremaskin. Som rullemaskin skal benyttes den gamle i P.M. I & II. Den skal moderniseres med ny drift. Skjæremaskinen blir den gamle diagonalskjæremaskinen som står i maskinhallen for P.M. III & IV. Den skal bygges om og gjøres bredere. Muligheten for diagonalskjæring faller da bort.

Kalanderen blir levert av Joseph Eck & Söhne i Düsseldorf, og firmaet har garantert at den skal være levert på Hunsfos innen 15. jan. neste år. Norsk Elektrisk & Brown Boveri, Oslo, skal levere

Hørselvern mot larmskader i industrien

Larmskadene er ved den økte industrialisering av samfundet etterhvert blitt et stadig mer aktuelt problem.

Nå er det vel så at arbeiderne i papir- og cellulose ikke i den grad utsettes for støy som i visse andre industrigrener. Men enkelte skader kan forekomme også innen papir- og celluloseindustrien. Problemet er derfor verd å ta opp også her. Skadene er nemlig meget vanskelig å helbrede når de først er oppstått. Slagordet «det er lettere å forebygge enn å helbrede» er derfor i høyeste grad aktuelt når det gjelder larmskadene.

Mange støygivende maskiner er vanskelig å få dempet. En må derfor til gjengjeld prøve å beskytte øret til den enkelte arbeider.

Kravet til et godt beskyttelsesmiddel må være at den beskyttende evne virkelig er høy, at beskyttelsesmidlet er lett og behagelig i bruk. Det må ikke irritere huden i øregangen. Heller ikke bevirke at lydtapet blir så stort at vanlig samtale umuliggjøres.

De vanlige benyttede midler er: Øreklokker, ebonit-propper for-

met etter øregangen, plastikk-propper av plastisk stoff (sov i ro)- bomull. — Øreklokker må brukes ved meget sterk larm (jetmotorer). De gir best vern for øret. Ebonitpropper yter endel beskyttelse, men er tungvinte i bruk og kan irritere øregangen. Bomull er behagelig å bruke, men gir nesten ingen beskyttelse. I den senere tid er glassdun kommet mer og mer

i bruk. Glassdun likner bomull. Det er et fiberstoff som består av ørtynne glasstråder. Det er vitenskapelig fastslått at den verner øret godt mot larm, forhindrer ikke vanlig samtale.

Her i fabrikken bør arbeiderne som står med kappsagene absolutt bruke glassdundotter i ørene i arbeidstiden. Videre de som arbeider i slipe- og renseriet og i Wira i maskin 1 og 2. Forøvrig oppfordres alle som synes maskinlarmen irriterer ørene til å bruke glassdun. Stoffet kan fåes på legekantoret.

Noen avskjedsord med Bill Anderson

For ca. et halvt år siden kom William John Verden Anderson, populært kalt Bill, til Hunsfos som praktikant. Han er fra Fife i Scotland, hvor faren er sjef for en stor papirfabrikk, Messrs. Smith Anderson & Co. Ltd., som hvert år kjøper adskillige tonn posepapir fra Hunsfos.

Anderson ble på Hunsfos bare halvannen måneds tid til å begynne med. Han ønsket å lære mest mulig av skandinavisk treforedlingsindustri å kjenne den tiden han skulle være hjemme fra, dro herfra til Ranheim Papirfabrikk ved Trondheim og derfra videre over kjølen og besøkte cellulosefabrikker over hele Sverige. Midt i august kom han tilbake til Hunsfos etter først å ha vært i Drammen og besøkt 15 papirfabrikker i Drammen og omegn. Den 30. august satte han så kosen tilbake til Scotland.

Før han dro hadde vi en liten prat med ham. Som det vil gå frem av svarene på de spørsmål vi stilte ham, er han som de fleste av våre naboer på den annen side av Nordsjøen i besittelse av en god porsjon sans for humor. Endel av svarene gjengir vi på originalsproget, da de vil tape seg i oversettelse.

— Deres navn er jo Anderson — det skulde tyde på at De nedstammer fra de norske vikinger?

— Ja, men om mine forfedre dro til Scotland for å finne seg noen vakre piker eller ble vist ut av landet på grunn av en eller annen forbrytelse, vet jeg ikke.

Som kjent hadde Anderson med seg en liten Morris — KSP 597 — og vi spur ham om ikke toderne foretok en grundig undersøkelse av bilen da han

kom hit — skotsk whisky f. eks. er jo en ettertraktet vare, ikke minst av toderne.

— Jo, bilen ble undersøkt meget grundig.

— De hadde kanskje ikke noe whisky med?

— Sh-sh-sh-sh!

— Hva synes De om de norske veiene?

— Fulle av overraskelser — med huller som kratere og svære humpler, men mest overraskende var det at de synes å være lekeplass for barn.

— Var det vanskelig å gå over til høyrekjøring?

— Det var ikke vanskelig når jeg bare husket hvilken side av veien jeg skulle kjøre på.

— Hva gjorde De når De ikke husket det da?

— Kjørte midt på veien.

— Hva har de å si om de norske sjåførene?

— De private bileierne er meget høflige, men buss-sjåførene later til å tro at de eier hele veien.

— De var jo på fjellet og gikk på ski før påske — var det grunnen til at De gikk og haltet i påsken?

— Yes!

— Hvordan liker De den norske frokosten?

— Give me my bacon and eggs!

— Hva synes De om de norske pikene?

— A good reason for living in Norway.

— Vært ute og plukket tyttebær?

— Nei, hun liker ikke å plukke tyttebær.

— Hvordan er arbeidsforholdene for en arbeider i Scotland sammenlignet med forholdene i Skandinavia?

— Stort sett de samme.

— Hva synes De om Hunsfos Fabrikker?

— Det er den beste papirfabrikk jeg har sett. Det sier jeg ikke for å være hofflig. Det er min oppriktige mening.

— Er De glad for at De skal reise hjem nå?

— East, west, home's best.

Anderson sier videre at han liker seg i Norge og vil gjerne komme igjen senere. Vi på vår side takker for besøket og ønsker den populære skotte velkommen tilbake.

Denne historien er ikke ny, men vi tror at de som har hørt den før vil ha like stor glede av å lese den som de som ikke har hørt den.

Jeg hadde tolv flasker whisky i kjelleren min, men da min kone ikke kunne tåle at jeg hadde brennevin, ba hun meg slå alt sammen ut i vasken. Da jeg ikke våget å si henne imot, begynte jeg da det vanskelige arbeidet slik:

Jeg dro korken opp av den første flasken og helte innholdet i vasken med unntagelse av ett glass, som jeg drakk opp. Så dro jeg korken ut av den andre flasken, slo innholdet ut i vasken med unntagelse av ett glass, som jeg også drakk opp. Jeg dro deretter korken ut av den tredje flasken, slo også innholdet av denne flasken i vasken med unntagelse av ett glass, som jeg likeledes drakk opp.

Så dro jeg korken ut av den fjerde vasken, helte flasken i glasset, som jeg deretter drakk. Derpå dro jeg vasken opp av det neste glasset, helte korken i flasken og drakk ut glasset. Deretter tok jeg korken ut av halsen, helte vasken i flasken, satte så korken i flasken med glasset og helte whiskyen på flasken.

Da alle flaskene var tomme, støttet jeg huset med den ene hånden mens jeg telte flasker, korker og glass med den andre. Det ble akkurat 29. For å være helt sikker i min sak regnet jeg over en gang til. Denne gangen ble det 74. Da huset passerte forbi, regnet jeg det hele om igjen og til sist alle husene, flaskene og vaskene med unntagelse av en kork, som jeg helte i huset og drakk.

NÅ BEGYNNER KVELDEN
Å BLI LANGE!

Kjøp Dem en god serie på rimelig avbetaling
(Kr. 10,— pr. mnd.)

**VENNESLA
BOKHANDEL**

Telefon 6811

Prima malerovarer i 10 kg.s spann

nedsatt 20 %.

VENNESLA SAMVIRKELAG

Telefon 6725

Elektriske apparater

KOMFYRER, VASKEMASKINER, STØVSUGER
og OVNER i ledende merker får de hos

EIVIND EIVINDSON

Telef. 6802

ELEKTRISK FORRETNING

Vennesla

Telefon 6758.

PHILIPS DYNAMOLYKTER
LOMMELYKTER

Hellesens batterier

FOTBALLER

FOTBALLUTSTYR

SYKKEL og SPORT

«Hvor gammel er onkel Wilhelm?» spurte Erik sin far og fikk følgende svar:

«Om 12 år kommer du til å være like gammel som han var for 12 år siden, og han kommer da til å være tre ganger så gammel som du var for 12 år siden.»

Hvor gammel er onkel Wilhelm og Erik?

Svar side 8.

Jorden har sine grenser, den menneskelige dumhet har det ikke.

Flaubert.

Tålmodighet er håpets datter.

Victor Hugo.

En klok mann vet at når andre søker ham, så søker de ikke ham, men deres egen fordel i ham og ved ham.

Balthasar Gratian.

Det er ikke nok å ha forstand, man må også ha god karakter.

Gracian.

Å kjede seg ved sitt arbeide er å arbeide dårlig.

Gerh. Gran.

Undertiden er det visdom å late som man er dum, men det er alltid dumt å late som man er vis.

Det lager seg nok alt, berre ein ikkje kjem i ulag sjølv.

Arne Garborg.

Månedens definisjon:

En ungkar: En mann som har hell i kjærlighet.

En molbo som drev på med våronna, hadde vært ute og pløyd hele dagen, og da kvelden kom, var hesten både svett og sliten.

— Stakkars Blakken, nå skal du få komme hjem og hvile, og så skal du slippe å dra den tunge ploegen lenger, sa bonden.

Så spente han hesten ifra, og slengte ploegen på akslene.

— Ptro, stå nå stille! sa han og kløv opp på hesten og red hjemover.

— Det er ingen sak å være Blakken nå, når jeg bærer ploegen! tenkte bonden.

*

En amerikansk soldat som var i Paris, sto engang og så på et strålende brudefølge som gikk inn i Notre Dame katedralen. «Hvem er brudgommen?» spurte han en franskmann. «Je ne sais pas» (jeg vet ikke), svarte denne. Noen få minutter senere gikk soldaten også inn i kirken for å se på det indre av den. Han fikk da se en kiste bli båret ned kirkegulvet. «Hvem er det som skal begraves?» spurte han kirketjeneren. «Je ne sais pas» var svaret. «Holy mackerel,» utbrøt soldaten, «han levde jamen ikke lenge.»

*

Lille Kristian sto og dro i sin mors forklæsnor. «Mamma, sa ikke du at Anne Kristine hadde dine øyne og pappas nese?» «Jo, det er riktig,» svarte Mamma. «Se på meg,» sa Kristian, «jeg har fått bestefars tenner.»

*

En skotte som hadde emigrert til New York satt en dag på kaien i Jersey City da en dykker kom opp av vannet. Dykkeren tok av seg hjelmen og tente en sigarett. «Hoot, mon,» sa skotten, «hvorfor har ikke noen fortalt meg dette? Jeg kunne jo også ha spasert over.»

*

Og så var det snekkeren som ikke ville vike en tomme.

Svar på problem side 7.

Erik er 36 og onkel Wilhelm 60 år.

Husk

Kort leveringstid.

at vi fører LAKSEVÅGS, JØTUL og ULEFOS' ovner, kaminer og vaskegrøter.

Peder **BERNTSEN**
VIKELAND
JERNVARE- & FARGEHANDEL

**Godt utvalg i KJØTT
til søndag middag.**

Okse-, kalv og svinekjøtt,
ferskt og nysaltet fårekjøtt,
pålegg og pølsevarer.

OLAV A. SKISLAND

SLAKTERFORRETNING

Telefon 6718. Ring og vi bringer varene!

BILSENTRALEN

DROSJEVAKT — TURBUSS

Vakt hele døgnet. Telefon 6777

Alt i Gummistøvler

for damer, herrer og barn.

MOSEIDMOEN SAMVIRKELAG

Vi bringer.

Telefon 6780.

MALERVARER

Godt utvalg i herre- og barnesko. — Manufaktur.

Alt i kolonial.

VENNESLA LANDHANDEL

Telefon 6740

Til Konfirmasjonen!

Vi leverer ferdige, fikse kjoler
samt alt i undertøy.

Godt utvalg. Fordelaktige priser.

Min

Herrefrisørsalong

anbefales.

Hårklipp - hårvask - massasje
barbering og føhnbølgning.

Central Herrefrisørsalong

Inneh. Odd Fredriksen

Telefon 6802